U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 6/2, Praha 2, proti usnesení žalovaného ze dne 9. 2. 2017, čj. 21 Co 36/2017-145, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2018, čj. 14 A 135/2018-21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti v záhlaví označenému usnesení žalovaného žalobu. Žalovaný nyní kasační stížností napadeným usnesením žalobu odmítl s poukazem na § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. Je tak u něj obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[4] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[5] Byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[6] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více než 730 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[7] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[8] V projednávané věci lze v zájmu zamezení jakýchkoliv průtahů požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku stěžovatel zajistil a to současně s podáním kasační stížnosti.

[9] Stěžovatel se navíc s kasační stížností proti témuž usnesení městského soudu na Nejvyšší správní soud již obrátil, přičemž Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost z důvodu nepřípustnosti odmítl usnesením ze dne 18. 7. 2018, č. j. 10 As 207/2018-19, neboť „*rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení (zde v civilním řízení) nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví*“. Stěžovatel tak již v době podání nyní posuzované kasační stížnosti musel být srozuměn s tím, že tato není z uvedených důvodů přípustná.

[10] Stěžovatel tedy podal kasační stížnost, aniž by byl zastoupen advokátem, přičemž tato kasační stížnost je nepřípustná rovněž z důvodu absence pravomoci správních soudů. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a z důvodu absence pravomoci správních soudů k přezkumu napadeného rozhodnutí.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. října 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu